

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 10C/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111215122
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7111215122.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v právnej veci žalobcu Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom v Košiciach, Bardejovská č. 6, IČO: 31701914, právne zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Frajt, advokát, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 5, IČO: 47240369, proti žalovanému K. Š., E.. XX.X.XXXX, J. I. B. XXX, v konaní o zaplatenie 55,55 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 55,55 EUR, príslušenstvo istiny 1,70 EUR a 9 %-ný úrok z omeškania ročne z istiny od 15.7.2010 do zaplatenia a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 65,33 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 € a trov právneho zastúpenia 48,73 € na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária JUDr. Peter Frajt, advokát, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Garbiarska 5, IČO: 47 240 369 a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 1.6.2011, domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 55,55 EUR, príslušenstva istiny 1,70 EUR ako nákladov na poštovné a úroku z omeškania 9 % ročne z istiny od 15.7.2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania z titulu, že žalovaný sa pri cestovaní dopravným prostriedkom žalobcu (autobusom) dňa 14.7.2010 nepreukázal platným cestovným lístkom. Kontrolný pracovník žalobcu mu preto v súlade s platným Mestským prepravným poriadkom DPMK a.s. uložil zaplatiť cestovné 0,55 EUR a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 55 EUR, spolu vo výške 55,55 EUR. Žalovaný túto sumu neuhradil.

Okresný súd Košice I vydal dňa 5.10.2011 platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný dňa 26.10.2011 odpor. V odpore namietal, že žalobca nepreukázal žiadnym listinným dôkazom, že sa skutok, ktorý odôvodňuje žalovanú pohľadávku stal. Neexistenciu listinných dôkazov namietal žalovaný aj v písomnom vyjadrení zo dňa 7.2.2012.

Okresný súd Košice I rozsudkom č. k. 10C/11/2012-24 zo dňa 17.5.2013 zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 55,55 €, príslušenstva istiny 1,70 € a 9% úroku z omeškania ročne z istiny od 15.7.2010 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, a tiež zaviazal žalovaného na náhradu trov konania, celkovo vo výške 39,95 €.

Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že žalobca nepreukázal žiadny listinný dôkaz voči jeho osobe, kde by bol v písomnej forme dokázaný daný skutok. Súd vykonal dokazovanie

iba so žalobcom, čo je veľmi čudná vec. Žiadal, aby súd predvolal príslušníka polície, aby sa vyjadril k jeho osobným údajom.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 3Co/437/2013-43 zo dňa 30.5.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Potvrdil uznesenie z 19.7.2013 č. k. 10C/11/2012-34, ktorým súd prvého stupňa vyrubil žalovanému súdny poplatok za odvolanie vo výške 16,50 € podľa položky č. 1, písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že úlohou súdu prvého stupňa bude riadne vec prejednať s nariadením pojednávania, na pojednávaní vykonať dôkazy navrhované žalobcom i žalovaným a vo veci opätovne rozhodnúť. Nakoľko z odôvodnenia rozsudku prvého stupňa vyplýva, že vo veci rozhodol výlučne na základe dôkazov, ktoré označil a navrhol žalobca, a opomenul, že žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu spochybnil skutkový základ žaloby tak, ako ho žalobca formuloval, a ako ho dôkaznými prostriedkami preukazoval.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými do spisu žalobcom, vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu, vylúčením žalovaného a vylúčením svedkov A. A. a U. Z. a zistil tento skutkový stav:

Z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 027225 zo dňa 14.7.2010 súd zistil, že dňa 14.7.2010 bola prepravným kontrolórom žalobcu - A. A. a svedkami O. J.X. a U. Z. vykonaná kontrola žalovaného. Tento dňa 14.7.2010 o 06:30 hod. cestoval na autobusovej linke č. 51 na úseku zastávok Sofijská - Pod Furčou smer N. O. (Námestie Osloboditeľov) bez platného cestovného lístka. Totožnosť žalovaného bola overená vodičským preukazom séria D/XXXXXXXX, KS XXXXX-XX s tým, že fotografia súhlasila. V poznámke hlásenia je uvedené, že cestujúci pri nástupe revízorov bol už vo vozidle a tiež, že OP poskytlo OO PZ Ťahanovce č. OP: C. XXX XXX.

Žalobca listom zo dňa 20.7.2010 vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky vo výške 55,55 €. Žalobca výzvu zaslal žalovanému poštou, pričom poštovné a náklady na výzvu predstavovali sumu 1,70 €, avšak žalovaný žalovanú čiastku nezaplatil. Podľa tarify MHD v Košiciach platnej v čase vykonania kontroly žalovaného osobou poverenou žalobcom, vykonaním kontroly prepravných dokladov, Sadzby a tarifné podmienky MHD pre jednorazové cestovné lístky obyčajné v I. pásme predstavovali 0,55 €

Z odporu žalovaného podaného proti platobnému rozkazu zo dňa 5.10.2011, ako aj z odvolania voči prvostupňovému rozsudku zo dňa 17.5.2013 vyplýva, že žalovaný namieta tú skutočnosť, že žalobca nepreukázal žiadny listinný dôkaz voči jeho osobe, kde by mu bol v písomnej forme dokázaný daný skutok. Zároveň v odpore uvádza, že úradné dokumenty sa majú archivovať po dobu minimálne 5 rokov, čo nebolo dodržané, a tak tu ide podľa neho o spor záujmu, navyše poukazuje na to, že daný zamestnanec uvádza, že si spomína na daný deň a potom nie. A v odvolaní tiež poukazuje na to, že žiada na pojednávanie predvolať príslušníka polície, aby sa vyjadril k jeho osobným údajom.

Na pojednávaní dňa 19.4.2016 právny zástupca žalobcu v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach uviedol, že v danom prípade totožnosť žalovaného bola riadne overená, a to podľa vodičského preukazu s tým, že totožnosť žalovaného zhodne overovali 3 kontrolórky v daný deň, a táto totožnosť na základe vodičského preukazu bola overená aj z fotografie na vodičskom preukaze. Vzhľadom na to, že vodičský preukaz neobsahuje údaje o bydlisku a rodnom čísle, tieto následne osobne prepravná kontrolórka bola zisťovať na OO PZ v Košiciach Ťahanovce, kde si bola preveriť tieto údaje. Údaje o bydlisku žalovaný poskytol kontrolórke počas kontroly sám dobrovoľne. Tieto údaje si následne kontrolórka bola preveriť na OO PZ Ťahanovce, a iba v prípade, že tieto údaje, ktoré sú poskytnuté na základe vodičského preukazu a udanej adresy a sú zhodné s registrom OO-PZ, iba v tom prípade OO PZ Ťahanovce môže poskytnúť ďalšie údaje kontrolórke, a to konkrétne číslo občianskeho preukazu, čo sa v danom prípade stalo, pretože údaje boli správne a doplnené. O tejto skutočnosti svedčí aj potvrdenie dopravnej kontrolórky, že takéto šetrenie vykonala, pretože táto poznámka je uvedená aj v hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok, ktoré bolo súdu predložené spolu s návrhom. Kontrola prebehla tak, ako je to uvedené v hlásení dňa 14.7.2010 o 06:30 hod., na linke č. 51, pásmo I., č. vozu 3210, úsek zastávok Sofijská, smer Pod Furčou, smer N. O., pričom žalovaný sa pri nástupe revízorov už nachádzal vo vozidle a cestoval bez platného lístka. Následne bol vyzvaný na zaplatenie pokuty. V prípade, že cestujúci pokutu nezaplatí, je vyzvaný na predloženie dokladu totožnosti, pričom v danom prípade žalovaný predložil vodičský preukaz, na základe ktorého boli zisťované už uvedené skutočnosti. Po skončení pracovnej zmeny kontrolórky je prípad odstúpený na oddelenie prepravnej kontroly, ktorá

následne zasiela výzvu k úhrade pohľadávky. V prípade, že nedôjde k úhrade tejto pohľadávky, následne je táto pohľadávka postúpená z oddelenia prepravnej kontroly právnomu zástupcovi, v danom prípade JUDr. Frajtovi, ktorý opätovne posiela ďalšiu výzvu na úhradu pohľadávky, a to poslednú predžalobnú výzvu. Ak napriek tomu nie je pohľadávka uhradená pokračuje sa v riadnom súdnom konaní.

Z výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 19.4.2016 súd zistil, že žalovaný omylom nastúpil do autobusu č. 51 a potreboval nastúpiť na autobus č. 36, pretože chcel ísť na Popradskú ulicu. Keď nastúpil do autobusu všimol si to, a chcel vystúpiť cez druhé dvere, kedy mu však do cesty vstúpila revízorka a nedovolila mu vystúpiť. Cestovný lístok držal v ruke a chcel si ho označiť, avšak mu to nedovolila, dokonca mu buchla po ruke. Tvrdil, že autobus ešte stál a dvere boli otvorené a chcel vystúpiť, avšak mu to nedovolila. Na to uviedol, že keď nastúpil do autobusu a zbadal svojho známeho, ktorý sedel vzadu, a ktorý sa k nemu vybral. Tento známy mu povedal, že ide o autobus č. 51, kedy si to uvedomil a chcel vystúpiť, avšak už mu to nebolo umožnené. Keď vodič zatvoril dvere, kontrolórka ho vyzvala najprv, aby zaplatil pokutu. Načo povedal, že túto pokutu nezaplatí v žiadnom prípade, a následne kontrolórka od neho vyžiadala doklad totožnosti. Žalovaný potvrdil, že mal pri sebe iba vodičský preukaz, ktorý jej predložil. Následne sa kontrolórka pýtala kde býva, a preto jej oznámil svoju adresu, na ktorej býva. Popieral tvrdenia právneho zástupcu žalobcu, že v autobuse sa nachádzali 3 revízorky, pretože keď vybavoval túto záležitosť s revízorkou, bola to taká silnejšia pani, bola prítomná pritom iba ona, žiadne iné revízorky tam neboli. Keď mu vrátila doklad totožnosti vystúpil na Námestí Osloboditeľov, kde išiel pešo až na Popradskú ulicu. Vo svojej žalovanej tiež uviedol, že v tom čase pracoval na Popradskej ulici, kde chodil hrabať, bol nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Išlo o prácu, ktorú mal sprostredkovanú cez Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Toho času je dôchodca, a jeho dôchodok činí 294,- €.

Žalovaný ku skutočnostiam, ktoré namietal v odpore ako aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa na pojednávaní neuviedol žiadne iné skutočnosti, dokonca si nepamätal ani čo v tomto odpore a odvolaní presne napísal, a až po nahliadnutí do spisu na pojednávaní uviedol, že tie skutočnosti, ktoré uviedol v odpore a v odvolaní proti rozsudku sa netýkajú tohto konania, pretože čo sa týka listinných dôkazov, kedy žalobca nepreukázal, že sa daný skutok stal. Tieto námietky sa týkali iného konania, a to konania pred JUDr. Gregušom. Žalovaný potvrdil, že v predmetnom prípade sám predložil kontrolórke vodičský preukaz, na základe ktorého ona si overila jeho totožnosť.

Z výpovede svedkyne A. A., že táto je zamestnankyňou žalobcu a v deň 14.7.2010 bola kontrolórkou, ktorá vykonala kontrolu žalovaného v dopravnom prostriedku Dopravného podniku mesta Košice, konkrétne na autobusovej linke č. 51. Z jej výpovede súd zistil, že vždy postupujú rovnakým spôsobom. Toho času a tiež v čase, kedy došlo k porušeniu dopravných a tarifných podmienok v roku 2010. Dňa 14.7.2010 už existovali čipové karty a nové snímače, to znamená, že cestovný lístok je označený dátumom a časom. Ak cestujúci, ktorý nemá cestovný lístok platný, neuhradí pokutu, žiadajú od neho doklad totožnosti, ktorý musí byť s fotkou, čiže čipová karta, vodičský preukaz, občiansky preukaz alebo pas. Ak takýto doklad cestujúci nemá, resp. ho nepredloží, vždy privolajú policajnú hliadku, ktorá následne zisťuje totožnosť dotyčného. Vždy predtým než nastúpia kontrolóri do nejakého spoja, na zastávke si všímajú, ktorí ľudia nastupujú, aby vedeli na základe toho potom následne vykonať kontrolu, pretože vždy umožnia nastupujúcim cestujúcim, aby si najprv označili cestovné lístky, a až následne zablokujú snímač. Potom sa už nedá označiť cestovný lístok, a následne sa vykonáva kontrola. Uviedla, že konkrétne čo sa týka žalovaného, ten bol už určite v autobuse v čase, kedy bola vykonaná kontrola, a keď oni ako kontrolóri nastúpili do autobusu. Svedkyňa potvrdila, že v danom prípade vykonávala kontrolu na úseku zastávok Sofijská - Pod Furčou, v smere na Námestie Osloboditeľov, pričom ide o dosť dlhú trastu medzi týmito dvoma zastávkami, kedy sa zvyčajne na tejto vykonáva kontrola, pričom linka autobusu č. 51 má vlastne konečnú zastávku na Námestí Osloboditeľov. V danom prípade žalovaný musel byť už v autobuse minimálne jednu zastávku, pretože s ňou určite na zastávke na Sofijskej nenastupoval, pretože by si ho bola všimla. Nevedela uviesť, či v čase kontroly sedel, alebo stál. Avšak pamätá si, že keď ho prichytila a nemal označený cestovný lístok, mal určité výhrady, avšak potvrdila, že osoba žalovaného je už bola známa aj z rozprávania iných kontrolórov, kolegov, pretože už ho viackrát prichytili cestovať bez cestovného lístka. Svedkyňa potvrdila, že následne, keď sa jej žalovaný nepreukázal platným cestovným lístkom, požiadala ho, aby zaplatil pokutu. Keďže to neurobil, vyzvala ho, aby jej predložil doklad totožnosti. Žalovaný jej predložil vodičský preukaz. Uviedla, že vždy pokiaľ nepredloží občiansky preukaz cestujúci, tak vždy príde ďalšia kolegyňa, ktorá v prípade, že je potrebné spísať hlásenie o porušení prepravných a tarifných podmienok, vždy zároveň spolu odsúhlasia, či súhlasí

fotka s predloženým preukazom cestujúceho so skutočnosťou. V danom prípade tam bola prítomná kolegyňa J. a Z.. Keďže na vodičskom preukaze, ktorý predložil žalovaný sa nenachádza údaj o bydlisku, toto nadiktoval sám žalovaný, a následne si tieto údaje overila na OO PZ Ťahanovce, ktoré jej vzhľadom na to, že údaje boli správne poskytlo číslo občianskeho preukazu žalovaného.

Svedkyňa ďalej uviedla, že vzhľadom na to, že v hlásení je uvedené, že žalovaný cestoval bez cestovného lístka, to znamená, že nemal žiadny cestovný doklad, pretože pokiaľ by bol cestoval s nejakým iným cestovným lístkom ktorý by bol napr. neplatný, bol by buď pripojený k tomuto hláseniu, alebo by bolo uvedené číslo tohto neplatného lístka, avšak v tomto hlásení nie je. Pokiaľ by bol predložil neplatný lístok, takisto by bola opätovne zavolaná kolegyňa k tomu, aby potvrdila, že skutočne je tento lístok neplatný. Pokiaľ by bol predložil žalovaný čistý neoznačený cestovný lístok, aj táto skutočnosť by bola uvedená v poznámke, avšak tento by nebol prílohou hlásenia, pretože neoznačený cestovný lístok sa nemôže odobrať cestujúcemu, keďže je to jeho majetok. Svedkyňa tiež uviedla, že v čase dňa 14.7.2010 kontrola ešte prebiehala tak, že najprv sa zablokovali snímače, a robila sa následne hneď kontrola, pričom bolo to v čase, kedy ešte autobus stál na zastávke. Toho času je kontrola možná už iba vtedy, keď sa autobus pohne a prehlási sa zastávka. Svedkyňa tiež poukázala na tú skutočnosť, že aj v prípade, že by bolo pravdou to, že žalovaný nastúpil do nesprávneho autobusu, a chcel ihneď vystúpiť, keď si to uvedomil, nič mu nebránilo okamžite po vstupe do autobusu si cestovný lístok označiť, pretože s označeným cestovným lístkom môže prestúpiť aj do iného dopravného prostriedku, kde by toto označenie bolo taktiež platné počas označeného časového úseku. Tiež poukázala na to, že povinnosťou cestujúceho je cestovný lístok si označiť okamžite pri nástupe do vozidla, pričom tento cestovný lístok musí mať pripravený už pred nástupom do vozidla. Cestovné lístky sú buď 4-zastávkové, polhodinové alebo hodinové. Svedkyňa tiež potvrdila, že vzhľadom na to, že nie je v poznámke v hlásení uvedené, že cestujúci - žalovaný má cestovný lístok neoznačený v ruke, je pravdepodobné, že žalovaný ho nemal pripravený. Ďalej svedkyňa poukázala aj na to, že pokiaľ dôjde k tomu, že kontrolujú nejakého cestujúceho, ktorý robí komplikácie počas kontroly, eventuálne je agresívny, vždy druhá resp. aj tretia kontrolórka jej príde na pomoc, a to pre prípad, že by náhodou došlo k nejakému útoku resp. agresii zo strany cestujúceho, a vždy kontrolu vykonávajú dve resp. tri revízorky. Aj v danom prípade to tak bolo, že kontrolu vykonávali tri. Svedkyňa tiež poukázala na to, že čo sa týka osobných údajov, povinnosť a oprávnenie na zisťovanie osobných údajov cestujúcich zamestnancami žalobcu, ktorí vykonávajú kontroly v dopravných prostriedkoch, vyplýva priamo zo zák. č. 168/1996 . Z. z.

Z výpovede svedkyne U. Z. súdu zistil, že táto v podstate potvrdila skutočnosti uvádzané svedkyňou A.. Tiež potvrdila, že spoločne s ňou vykonávala daný deň kontrolu v autobuse na linke č. 51, na uvedenej trase. Na tento konkrétny prípad si nespomínala, avšak uviedla, že kontrola prebieha vždy rovnakým spôsobom. V prípade, že niektorý cestujúci nepredloží doklad o totožnosti, resp. nesedí fotografia, resp. je sporné, či predložený cestovný lístok je platný, vždy je na preverenie týchto skutočností a na osvedčenie privolaná aj ďalšia prítomná kontrolórka. Taktiež potvrdila to, že si vždy všímajú ľudí, ktorí stoja na zastávke, a ktorí nastupujú, pokiaľ by niekto dobiehal, boli by si to určite všimli. Potvrdila, že aj v danom prípade pokiaľ je v poznámke uvedené, že cestujúci už pri nástupe revízorov bol vo vozidle, je zrejme, že na danej zastávke nenastupoval, kde revízori vstupovali do vozidla.

Právny zástupca žalobcu na záver poukázal na to, že sám žalovaný uviedol, že nastúpil do prepravného prostriedku žalobcu, pričom po nástupe si bezprostredne neoznačil cestovný lístok, ale pokračoval v nástupe do zadnej časti vozidla. Už z tejto skutočnosti vyplýva porušenie prepravných a tarifných podmienok, nakoľko táto jednoznačne ukladá povinnosť cestujúcemu pred nástupom do vozidla mať pripravený v ruke cestovný lístok, a tento si označiť bezprostredne po nástupe do vozidla, pričom označovače sú umiestnené okamžite pri každých dverách pri nástupe do vozidla, a teda pri týchto dverách si mal žalovaný aj cestovný lístok označiť.

Až po výpovedi svedkýň a vyjadrení právneho zástupcu žalobcu, žalovaný prvýkrát uviedol, že z dôvodu, že nefungoval snímač vpredu šiel dozadu autobusu, aby si tam mohol na inom snímači označiť cestovný lístok.

Podľa ust. § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa ust. § 772 Občianskeho zákonníka, podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) zákona č.168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení účinnom do 30.12.2010 (t.j. aj v čase, keď došlo ku kontrole žalovaného), podmienky, za ktorých sa prepravujú osoby, ich batožina a veci v cestnej doprave, upravuje prepravný poriadok. V prepravnom poriadku sa uvedie najmä za akých podmienok možno s dopravcom uzavrieť zmluvu o preprave osôb alebo zmluvu o preprave vecí.

Podľa Prepravného poriadku Dopravného podniku mesta Košice, a.s. pre mestskú autobusovú, električkovú a trolejbusovú dopravu (ďalej iba „ Prepravný poriadok“), platného v r. 2010, prepravný poriadok, Tarifa MHD a cestovné poriadky umiestnené na zastávkach alebo dopravných prostriedkoch sú pre cestujúcich verejným návrhom dopravcu na uzavretie zmluvy o preprave osôb.

Cestujúci uzatvára zmluvu o preprave osôb momentom nastúpenia do vozidla MHD. Nastúpením do vozidla MHD vyjadruje cestujúci súhlas s podmienkami prepravy obsiahnutými v Mestskom prepravnom poriadku DPMK a.s. Cestujúci si je vedomý povinnosti disponovať platným cestovným dokladom, ktorý je potvrdením o uzavretí zmluvy o preprave osôb a povinnosti uhradiť dopravcom určené cestovné. V prípade, ak cestujúci užíva služby dopravcu bez cestovného dokladu, vzniká mu povinnosť úhrady cestovného ako aj ďalších úhrad stanovených tarifou DPMK, a.s. Cestovné a úhrada sa považuje za splatnú momentom zistenia porušenia tarifo-prepravných podmienok cestujúcim pri výkone prepravnej kontroly.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) vyššie cit. zákona o cestnej doprave, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča alebo iného člena osádky autobusu alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu (§ 14 ods. 2), ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného, ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo znečistenie autobusu.

Podľa ust. § 12 ods. 1, 4 cit. zákona, potvrdením o uzavretí zmluvy o preprave osôb a dokladom o zaplatení cestovného je cestovný lístok. Cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastúpení do autobusu, ak mu ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu, alebo bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ho vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo ak sa cestovný lístok stáva platným až jeho označením v autobuse, ako aj po celý čas prepravy a pri vystupovaní z autobusu.

Podľa ust. § 9 písm. b) cit. zákona, vodič alebo iný člen osádky autobusu alebo revízor môže uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 2) alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady.

Podľa ust. § 14 ods. 2 cit. zákona, úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom (§ 9 písm. b) je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje osobitný predpis.

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je opodstatnený. Žalovaný dňa 14.7.2010 cestoval dopravným prostriedkom žalobcu, a to autobusom na linke č. 51, pásma I, č. voza 3210, v smere Námestie Osloboditeľov, na úseku zastávok Sofijská - Pod Furčou. Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že žalovaný nastúpil do predmetného dopravného prostriedku ráno o 06:30 hod., pričom si neoznačil cestovný lístok bezprostredne po nástupe do tohto dopravného prostriedku. Žalovaný počas výpovede niekoľkokrát

menil svoje tvrdenia o tom, prečo si neoznačil cestovný lístok ihneď po nástupe do autobusu. Najprv tvrdil, že po nástupe do tohto dopravného prostriedku hneď zistil, že nastúpil do nesprávneho spoja a cez druhé dvere chcel vystúpiť, čo mu však kontrolórkou nebolo umožnené, potom uviedol, že keď nastúpil videl vzadu svojho známeho, za ktorým išiel a ten ho upozornil, že je v nesprávnom spoji a na záver uviedol, že snímač pri dverách, ktorými nastúpil nefungoval a preto šiel dozadu, aby si označil lístok na inom snímači. Tieto tvrdenia žalovaného preto súd považoval za účelové a ničím nepreukázané. Z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, ako aj z výpovedí svedkýň a vyjadrení právneho zástupcu žalobcu jednoznačne vyplynulo, že žalovaný sa však v čase, kedy bola vykonaná kontrola už nachádzal pri nástupe revízorov vo vozidle, teda nenastupoval s nimi na rovnakej zastávke - na Sofijskej a taktiež je zrejmé, že cestoval bez akéhokoľvek cestovného lístka. Ak by bol mal neplatný cestovný lístok, resp. neoznačený cestovný lístok pripravený v ruke, táto skutočnosť by bola zaznamenaná v Hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok. Keďže na mieste odmietol zaplatiť pokutu vo výške 55 Eur + 0,55 Eur za cestovný lístok, bol vyzvaný kontrolórkou na predloženie dokladov totožnosti v súlade so zák. č. 168/1996 Z.z. Totožnosť žalovaného bola overená na základe vodičského preukazu, ktorý predložil sám žalovaný, a taktiež sám kontrolórke oznámil adresu svojho bydliska, na základe čoho kontrolórke po odsúhlasení poskytnutých a pasujúcich údajov poskytlo OOPZ Košice Ťahanovce číslo OP žalovaného. Žalovaný potvrdil, že poskytol kontrolórke svoj vodičský preukaz a uviedol jej adresu svojho bydliska dobrovoľne.

V zmysle vyššie citovaného ust. § 772 Občianskeho zákonníka základnú úpravu zmluvy o preprave obsahuje Občiansky zákonník, ktorý v podrobnostiach odkazuje na osobitnú úpravu v danom prípade zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave. Tento v ust. § 5 ods. 1 písm. a) úpravu podmienok, za ktorých sa prepravujú osoby, ich batožina a veci, ponecháva prepravným poriadkom. Z Prepravného poriadku, vydaného žalobcom, platného v čase vykonania revíznej kontroly je zrejmé, že cestujúci uzatvára zmluvu o preprave osôb okamihom nastúpenia do vozidla MHD. Platný cestovný lístok je potvrdením o uzatvorení tejto zmluvy, tak ako to vyplýva aj z ust. § 12 ods. 1 vyššie cit. zákona. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o preprave okamihom nastúpenia do vozidla MHD, pričom bol povinný zaplatiť cestovné a na výzvu revízora sa preukázať platným cestovným lístkom. Táto jeho povinnosť vyplýva z ust. § 11 ods. 1 písm. d) cit. zákona, ako aj z Prepravného poriadku. Oprávnenie dopravcu uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, zaplatiť cestovné, ako aj úhradu až do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav, vyplýva z ust. § 9 písm. b), v spojení s ust. § 14 ods. 2 cit. zákona. Žalovaný nezaplatil ani úhradu, ktorú mu uložil revízor z dôvodu nepreukázania sa platným cestovným lístkom vo výške 55,- €.

Keďže žalovaný nemal označený cestovný lístok, a nezaplatil ani úhradu, ktorú mu uložil revízor z dôvodu nepreukázania sa platným cestovným lístkom, ktorá v čase, kedy došlo k porušeniu prepravného poriadku bola vo výške 55,- €, súd dospel k záveru, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi jednak cestovné vo výške 0,55 € a prírážku z dôvodu nepreukázania sa platným cestovným lístkom vo výške 55,- €, a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 55,55 €. Taktiež žalovaného zaviazal aj na zaplatenie sumy 1,70 € z titulu nákladov na vyhotovenie výzvy na úhradu pohľadávky a poštovného za jej doručenie, pretože ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré sú v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka jej príslušenstvom.

Žalobca má v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka, ako veriteľ požadovať aj úroky z omeškania, keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. Pre určenie počiatku omeškania je rozhodujúca splatnosť dlhu. Táto je upravená v prepravnom poriadku, podľa ktorého cestovné cestovné a úhrada sa považuje za splatnú momentom zistenia porušenia tarifno-prepravných podmienok cestujúcim pri výkone prepravnej kontroly. Porušenie tarifno-prepravných podmienok v danom prípade bolo zistené pri prepravnej kontrole dňa 14.7.2010. Teda nasledujúci deň 15.7.2010 sa žalovaný dostal do omeškania, preto súd žalobcovi priznal úroky z omeškania od tohto dňa v zákonnej výške.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Trovy konania na strane žalobcu, ktoré si žalobca vyčíslil predstavujú sumu 88,78 € pozostávajúce zo sumy 16,50 € z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania a sumy 72,28 € z titulu trov právneho zastúpenia a to za 3 úkony právnej služby á 16,60 |€ (prevzatie zastúpenia, písomné podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 19.4.2016 + režijný paušál 2x 6,95 € a 1x 8,58 podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na výšku uplatnenej a prisúdenej pohľadávky vo výške 55,55 € v porovnaní s hodnotou trov konania, ktoré by v plnej výške predstavovali sumu 88,78 € má súd za to, že je na mieste popri ust. § 142 ods. 1 O.s.p. aplikovať aj ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a trovy konania primerane znížiť. Uvedené ustanovenie núti veriteľa a splnomocneného zástupcu k hospodárnosti, keďže jediným cieľom konania musí byť a je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi. Žalobca opakovaním podáva žaloby založené na rovnakom skutkovom základe, teda ani v danom prípade nejde o vec právnu náročnú alebo zložitú. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd znížil trovy konania žalobcu, pretože sú neprimerané k uplatnenej pohľadávke a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcu vo výške 65,- €, z čoho trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 48,73 € (t. j. odmena za 1 úkon právnej služby á 16,60 € + režijný paušál 6,95 € a za účasť na pojednávaní dňa 19.4.2016 vo výške 16,60 € + 8,58 € režijný paušál). Náhradu za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania súd žalobcovi priznal v požadovanej výške 16,50 €.

Keďže žalobcu, ktorý bol v konaní úspešný a bola mu preto priznaná náhrada trov konania v konaní zastupoval advokát, je žalovaný povinný trovy podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť advokátovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)